

פרשת ויקרא

וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל (ה, כא)

מעשה היה באדם שהיה מומחה בגניבת אבנים יקרות. זו היתה פרנסתו, ובכך עסק כל ימי חייו. יום אחד, בבקרו בתערוכת תכשיטים גדולה בשווייץ, צדה עינו אבן יהלום גדולה ומלוטשת, המוצגת לראווה באחד מדוכני המכירה היוקרתיים. בעודו מביט באבן, תוך שהוא משתדל לא לבלוט בקהל, מגיע גביר הלבוש בחליפה ומגבעת והאוחז בידו מקל הליכה מוזהב, והחל בוחן ומתעניין ביהלום זה. לאחר משא ומתן ארוך, רכש הגביר את האבן תמורת כ-100 אלף דולר (!) ויצא לדרכו.

הגנב, שהבין כי הזדמנות פז נקרתה בדרכו, נחפז בעקבות הגביר, ופסע בעקבותיו כברת דרך ארוכה, עד שעלה על אוניית פאר בדרכו חזרה לעירו. הגנב המיומן עלה אף הוא בעקבותיו. הוא פנה אל פקיד הקבלה ושיחדו בממון רב, ובתמורה ביקש שיודיע כי אירעה טעות של קבלת יותר מדי נוסעים, ובלית ברירה יוכנסו כמה נוסעים לתאים בהם יש מיטות ריקות. כמובן שאף לא תאו של העשיר, הוכנס אחר כבוד מיודענו הגנב...

לאחר שאכל הגביר את ארוחת הערב, החליף את בגדיו לבגדי שינה, עלה על יצועו ונרדם. הגנב, שהבין כי שעת הכושר שלו הגיעה, החל לחפש במרץ ובקדחתנות אחר האבן היקרה. חיפש בתיקו של הגביר ובבגדיו, חיפש בזהירות מתחת למזרון עליו ישן ומתחת לכרית, חיפש בנעליו, בארנקו, אך לשווא - הוא לא מצא דבר.

בבוקר, לאחר שהתעוררו, התלבשו ושתו את קפה הבוקר בתאם, ופנה הגביר לרדת מהסיפון. ואז ניגש אליו הגנב: "סלח לי, אדוני. הייתי מבקש להחליף עמך מספר מילים". "בבקשה", השיב הגביר.

והגנב התוודה: "ובכן, אני עוסק במקצועי כגנב כבר שנים רבות, ואתמול ראיתי אותך רוכש אבן יקרה בתערוכה. עקבתי אחריך עד לכאן, ואף הצלחתי להיכנס כשותף לתא אותו שכרת. בלילה, לאחר שנרדמת, חיפשתי את היהלום שרכשת בכל כליך, במיטתך ואפילו על גופך. אך לשווא. אני סקרן מאוד לדעת את הסוד - היכן אפוא החבאת את היהלום...? אודה לך מאוד אם תוכל לספק את סקרנותי".

חיך הגביר וענה: "וכי חשבת שלא שמתי לב שהפכת ל'צל' החדש שלי...?! כבר בתערוכה הבחנתי שאתה לוטש את עיניך אל האבן היקרה, ולכן לא התפלאתי כאשר ראיתי אותך בתאי. ידעתי היטב שאתה מעוניין באבן, ולכן לפני שנרדמתי, דאגתי להכניס אותה בחשאי אל תוך - - - כיס החליפה שלך! הייתי בטוח ששם בודאי לא תחפש את האבן. בבוקר, כשהתרחצת, הוצאתי את האבן מכיסך, ולקחתי אותה אלי בחזרה..."

והמוסר מהמעשה עבורנו הוא - שאת היהלום אין לחפש בכיסיהם של אחרים, יש לדעת כי הוא מונח בכיס שלנו. 'כי קרוב אליך הדבר מאוד'. בכל אחד ואחד יש אוצר של כישרונות ויכולות, אם נחשוק בו ונחפש אחריו, נמצא אותו ונתעשר. ה'חליפה' שהינה הגוף היא זו שמגבילה אותנו, ועלינו לעבוד ולזכך אותה, ואז בס"ד יכול נוכל. נמצא את ה'יהלום'.

מקור: והערב נא חלק ג'

פרשת ויקרא